

שר המשפטים

ירושלים, י"ד באדר תשכ"ח
14 במארס 1968

אישי - סודי

1404/10
ת.א.

לכבוד
ראש הממשלה,
משרד ראש הממשלה,
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

הנדון: תושבי מזרח ירושלים וחוק נכסי נפקדים

עם החלת המשפט, המינהל והשפוט של מדינת ישראל על מזרח ירושלים ביום 28 ביוני 1967, היו כל הנכסים שבמזרח ירושלים, השייכים לתושבי מזרח ירושלים, לנכסי נפקדים. נכסיהם בישראל שמחוץ למזרח ירושלים היו תמיד נכסי נפקדים.

לפי מדיניות הממשלה, שלא להפוך את הנכסים שבמזרח ירושלים לנכסי נפקדים, הוצע בסיוטת הצעת-החוק החלה המשפט (הוראות נוספות), שאושרה על ידי ועדת השרים לחקיקה והנמצאת עתה על שולחן הממשלה לאישור, הוראה שהנכסים האלה לא יהיו נכסי נפקדים וכי תושבי מזרח ירושלים יוכלו לנהוג בהם מנהג בעלים.

לגבי הנכסים שמחוץ למזרח ירושלים הרי שבעליהם, היושבים במזרח ירושלים, הנם בבחינת נפקדים-נוכחים.

לאחר איחודה של ירושלים תיארתי לעצמי שהשאלה תעלה ולכן מיניתי ועדה מצומצמת של אנשי משרד האוצר ומשרד המשפטים בראשותו של מר מ. זגני, ובקשתי מהועדה לתח לי אומדנה של הסכומים שיצטרכו להשתלם לתושבי מזרח ירושלים, אם ירצו להחזיר להם את נכסיהם שבמערבה של ירושלים, או לתח להם את תמורתם, כפי שנהגו בעבר לגבי נפקדים-נוכחים שקיבלו פיצויים מהממשלה.

ב-29 באוגוסט 1967, הגיש לי מר זגני את הסיכום של הועדה ובו הם מעריכים שהתביעה הכוללת בעד הנכסית הנמצאים במערבה של ירושלים בלבד תגיע למעלה מ-320 מליון לירות. הסכום האמור בודאי שיגדל אם ירצו להחזיר לתושבי מזרח ירושלים את הנכסים או תמורת הנכסים שמחוץ למערבה של ירושלים. כמובן שאם היו מחליטים לנהוג כן לגבי תושבי מזרח ירושלים, היו חייבים לנהוג במידה שווה לגבי כל הנפקדים-הנוכחים היושבים בישראל, כפי שהיתה לפני מלחמת ששת הימים.

אני מניח שהשאלה תעלה לדיון ציבורי ופרלמנטרי בכל היקפה בזמן הקרוב. הבעיה אינה חדשה. אלה שיעוררו את השאלה יהא להם על מה לסמוך, בנוסף לטיעון שאפשר לחזותו מראש. הם יוכלו להסתמך בין היתר על דבריו בכנסת כשר האוצר בשלוש הזדמנויות: ב-10 באוגוסט 1960 (דברי הכנסת כרך 29 עמודים 77-2176), ב-7 ביוני 1961

שר המשפטים

- 2 -

(דברי הכנסת כרך 31 עמוד 1963) וב-19 בדצמבר 1961 (דברי הכנסת כרך 32 עמוד 699).

הייתי מציע לך לדון בנושא ולשקול אם להביא הצעה מגובשת לדיון בממשלה.

בברכה,